

دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران)
دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست

پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی سازه
مطالعه عددی رفتار سیکلی اتصال تیر به ستون در سازه های بتن مسلح
توسط پوشش خارجی FRP

توسط :

حمزه خامه چیان

استاد راهنما:

دکتر محمد زمان کبیر

استاد مشاور:

دکتر هادی نظریور

زمستان 1387

دانشگاه صنعتی امیرکبیر
(پلی تکنیک تهران)

بسمه تعالی

فرم اطلاعات پایان نامه
کارشناسی - ارشد و دکترا

تاریخ:
شماره:

معاونت پژوهشی
فرم پروژه تحصیلات تکمیلی ۷

مشخصات دانشجو:

نام و نام خانوادگی: دانشجوی آزاد نام و نام خانوادگی:
شماره دانشجویی: ۸۵۱۲۴۰۶۰ دانشکده: عمران و محیط زیست رشته تحصیلی: عمران - سازه گروه: سازه و زلزله
معدل بورسیه

مشخصات استاد راهنما:

نام و نام خانوادگی: دکتر محمد زمان کبیر نام و نام خانوادگی:
نام و نام خانوادگی: درجه و رتبه: دانشیار درجه و رتبه:

مشخصات استاد مشاور:

نام و نام خانوادگی: دکتر هادی نظرپور نام و نام خانوادگی:
نام و نام خانوادگی: درجه و رتبه: استادیار درجه و رتبه:

عنوان پایان نامه به فارسی: مطالعه عددی رفتار سیکلی اتصال تیر به ستون در سازه های بتن مسلح توسط پوشش خارجی FRP

عنوان پایان نامه به انگلیسی: Numerical Investigation of Cyclic Performance of Retrofitted Beam - Column Joint by External FRP Fabric

نوع پروژه: کارشناسی ارشد بنیادی کاربردی
سال تحصیلی: ۸۸-۸۷ دکترا توسعه ای نظری

تاریخ شروع: ۸۶/۶/۱۲ تاریخ خاتمه: ۸۷/۱۱/۱۳ تعداد واحد: ۶ سازمان تأمین کننده اعتبار:

واژه های کلیدی به فارسی: اتصال تیر به ستون، صفحات FRP، بارهای سیکلی، بتن مسلح، مقاوم سازی، شکل پذیری
واژه های کلیدی به انگلیسی: Beam-Column joint, FRP Sheet, Cyclic loading, Reinforced Concrete, Strengthening, Ductility

مشخصات ظاهری	تعداد صفحات ۱۰۴	تصویر ☐ جدول ☒ نمودار ☒ نقشه ☐ واژه نامه ☐	تعداد مراجع ۲۷	تعداد صفحات ضمیمه
زبان متن	فارسی ☒	انگلیسی ☐	فارسی ☒	انگلیسی ☐
یادداشت				

نظرها و پیشنهادهای به منظور بهبود فعالیت های پژوهشی دانشگاه

استاد:

دانشجو:

امضاء استاد راهنما: تاریخ:

دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست

چکیده پایان نامه کارشناسی ارشد تحت عنوان :

"مطالعه عددی رفتار سیکلی اتصال تیر به ستون در سازه های بتن مسلح توسط پوشش خارجی FRP"

ارائه شده توسط : حمزه خامه چیان شماره دانشجویی : 85124060 گرایش: سازه

استاد راهنما: دکتر محمد زمان کبیر

استاد مشاور: دکتر هادی نظر پور

سازه های موجود در موارد زیادی نیاز به ترمیم و تقویت دارند، این مسأله دارای دلایل مختلفی از جمله خرابی های به وجود آمده در سازه ها ناشی از زلزله های گذشته، طراحی نامناسب، عدم رعایت ضوابط اجرایی در هنگام ساخت، تغییر و اصلاح ضوابط آیین نامه ها و تغییر کاربری سازه ها می باشد. روشهای مختلفی برای تقویت سازه ها در سالیان اخیر پیشنهاد شده اند، که از این میان می توان به استفاده از مواد مرکب پلیمری اشاره نمود. استفاده از کامپوزیتها به دلیل خواص مناسب آنها از قبیل مقاومت و سختی بالا، وزن کم، مقاومت در برابر خوردگی، نصب سریع و آسان، تغییر ناچیز ابعاد المانهای سازه ای مانند تیر و ستون و امکان انجام مقاوم سازی در دوره بهره برداری در سالهای اخیر مورد توجه قرار گرفته است.

اتصالات به عنوان یکی از نقاط اساسی و مهم اجزای سازه ای به شمار می روند که بررسی عملکرد، توزیع تنش و چگونگی گسیختگی آن از اهمیت ویژه ای برخوردار است. با توجه به این اهمیت استفاده از الیاف کامپوزیت با پایه پلیمری (FRP) جهت تقویت این اجزا همواره مورد توجه محققین بوده است. در این راستا کارهای آزمایشگاهی متنوعی روی اتصالات مختلف، تقویت شده با کامپوزیتها صورت گرفته و نتایج متفاوتی ارائه شده است. در این تحقیق در ادامه کارهای انجام شده و توسعه آن، اتصالات متفاوتی با و بدون تقویت الیاف کامپوزیتی، توسط نرم افزار ABAQUS مدل شده و مورد ارزیابی قرار گرفته است. بدین منظور تحلیل به روش اجزای محدود مورد استفاده قرار گرفته و نتایج آن با نتایج آزمایشگاهی مطالعات مشابه مقایسه شده است و نمودار هیسترسیک بار - تغییر مکان برای اتصالات مختلف رسم شده است.

در توسعه کارهای انجام شده چگونگی آرایش کامپوزیتها، اثر افزایش تعداد لایه ها و همچنین بهترین نحوه تقویت از نقطه نظر محل چسباندن الیاف، در افزایش مقاومت و شکل پذیری اتصال مورد بررسی قرار گرفته است. با توجه به عملکرد مثبت این الیاف در ایجاد محصوریت در بتن، استفاده از ماهیچه گوشه و نقش آن در اجرای مناسب تقویت با استفاده از الیاف FRP نیز مورد توجه بوده و اثر آن در افزایش مقاومت و شکل پذیری لحاظ شده است.

در تمامی اتصالات مدل شده، ستون تحت بار ثقلی و تیر در معرض بار دوره ای به صورت رفت و برگشتی قرار گرفته است. فرضیات شامل رفتار خطی مواد کامپوزیت، رفتار غیر خطی بتن مسلح، رفتار خطی چسب به عنوان المان واسط بین FRP و بتن می باشد.

۱- کاربرد کامپوزیت های FRP در سازه های بتن آرمه و بررسی دوام آنها.....	۱
۱-۱- مقدمه	۱
۲-۱- ساختار مصالح FRP	۱
۱-۲-۱- الیاف شیشه	۲
۲-۲-۱- الیاف کربن	۳
۳-۲-۱- الیاف آرامید	۳
۳-۱- انواع محصولات FRP	۳
۴-۱- مشخصات اساسی محصولات کامپوزیتی FRP	۴
۱-۴-۱- مقاومت در مقابل خوردگی	۴
۲-۴-۱- مقاومت	۵
۳-۴-۱- مدول الاستیسیته	۵
۴-۴-۱- وزن مخصوص	۵
۵-۴-۱- عایق بودن	۶
۶-۴-۱- خستگی	۶
۷-۴-۱- خزش	۶
۸-۴-۱- چسبندگی با بتن	۷
۹-۴-۱- خم شدن	۷
۱۰-۴-۱- انبساط حرارتی	۷
۵-۱- استفاده از مواد FRP به عنوان مسلح کننده خارجی در سازه ها	۸
۱-۵-۱- مقاوم سازی سازه های بتن آرمه با مواد FRP	۸
۶-۱- خلاصه و نتیجه گیری	۱۱
۲- بررسی مودهای رایج خرابی و روشهای ترمیم آنها و مروری بر مطالعات آزمایشگاهی اتصالات تقویت شده با FRP.....	۱۳
۱-۲- مقدمه	۱۳
۲-۲- مودهای رایج خرابی ستون های بتنی در زمان وقوع زلزله	۱۵
۱-۲-۲- خرابی برشی	۱۶
۲-۲-۲- خرابی مفصل پلاستیک خمشی	۱۶
۳-۲-۲- خرابی وصله پوششی آرماتورهای طولی	۱۷
۴-۲-۲- خرابی برشی - خمشی ستون های دارای آرماتورهای طولی قطع شده	۱۸
۳-۲-۲- روش های مقاوم سازی با FRP	۱۸
۱-۳-۲- پوشش FRP با الیاف جهت یافته در راستای محیطی	۱۸
۲-۳-۲- پوشش FRP با الیاف جهت یافته در راستای طولی عضو	۱۹
۴-۲-۲- مهمترین دلایل ترمیم و تقویت سازه	۱۹
۵-۲- روش های ترمیم و تقویت سازه ها	۲۱
۶-۲- جزئیات نمونه های آزمایشگاهی	۲۲
۷-۲- الیاف تقویتی (FRP)	۲۴
۱-۷-۲- تیپ A ، آرایش صفحات تقویتی (CFRP,GFRP) به صورت L شکل	۲۴
۲-۷-۲- تیپ B ، تقویت اتصالات با استفاده از صفحات کربنی	۲۴
۸-۲- تقویت نمونه های ترمیم شده با FRP	۲۶

۲۸	۹-۲- شرح آزمایش
۲۹	۱۰-۲- بررسی نتایج ثبت شده
۲۹	۱۱-۲-۱- نمونه های شکل پذیر
۳۵	۱۱-۲-۲- نمونه های مرمت شده با FRP
۳۶	۱۱-۲-۳- نمونه های ترد
۴۲	۳- مدل سازی با نرم افزار ABAQUS
۴۲	۱-۳- مقدمه
۴۳	۱-۱-۳- ABAQUS/Standard
۴۳	۲-۱-۳- ABAQUS/Explicit
۴۴	۲-۳- پیش پردازش و پس پردازش
۴۴	۳-۳- مدل سازی اتصال بتنی
۴۴	۳-۳-۱- المانهای به کار رفته
۴۴	الف- المان سازه ای بتن
۴۵	ب- المان سازه های لمینیت کامپوزیت (FRP)
۴۶	ج- المان خرابایی آرماتور
۴۷	د- المانهای سازه ای چسب (epoxy)
۴۹	۳-۳-۲- مشخصات مصالح
۴۹	الف - مشخصات مکانیکی بتن
۵۳	ب - مشخصات آرماتورهای فولادی
۵۴	ج - مشخصات لمینیت کامپوزیت (FRP)
۵۷	د - مشخصات چسب باند
۵۹	۴-۳- مقایسه نتایج مدل عددی و آزمایشگاهی
۶۳	۴- مطالعات پارامتری
۶۳	۱-۴- مقدمه
۶۴	۲-۴- مشخصات و خصوصیات نمونه و مصالح
۶۷	۳-۴- بارگذاری دوره ای (سیکلی)
۶۷	۴-۴- بررسی نمودار هیسترتیک اتصال بدون تقویت
۷۰	۵-۴- اثر آرایشهای مختلف الیاف روی میزان تقویت اتصال
۷۴	۶-۴- اثر افزایش تعداد لایه ها بر میزان تقویت اتصال
۷۸	۷-۴- بررسی میزان تقویت ایجاد شده بر اتصالات متناسب با موقعیت چسباندن الیاف کامپوزیت
۸۶	۸-۴- بررسی اثر محصوریت در افزایش مقاومت و شکل پذیری
۹۴	۹-۴- بررسی جذب انرژی در اتصالات مختلف
۹۴	۱-۹-۴- اثر آرایشهای مختلف الیاف در افزایش جذب انرژی اتصال
۹۵	۲-۹-۴- اثر افزایش تعداد لایه ها در میزان جذب انرژی اتصال
۹۶	۳-۹-۴- بررسی میزان انرژی جذب شده متناسب با موقعیت چسباندن الیاف کامپوزیت در اتصال
۹۷	۴-۹-۴- بررسی اثر محصوریت در میزان جذب انرژی اتصال
۹۹	۵- نتایج
۱۰۲	مراجع

فصل اول

کاربرد کامپوزیت‌های FRP در سازه‌های بتن آرمه

و بررسی دوام آنها

۱-۱- مقدمه

عوامل مختلفی منجر به افزایش تقاضا برای تقویت سازه‌ها شده است که از این میان می‌توان به زوال و بالا رفتن سن سازه‌های بتنی، ضعف سازه‌ها در برابر ارتعاشات و نیروهای وارده از طرف زلزله، تغییر کاربری سازه، عدم رعایت ضوابط اجرایی، تغییرات ضوابط آیین‌نامه‌ها، خوردگی فولاد و بتن و ... اشاره نمود. امروزه از روش‌های متفاوتی برای تعمیر و تقویت سازه‌های بتن آرمه استفاده می‌شود، از آن جمله می‌توان به استفاده از مواد مرکب پلیمری اشاره کرد. استفاده از کامپوزیتها به دلیل خواص فوق‌العاده آن از قبیل مقاومت و سختی بالا، وزن اندک، مقاومت در برابر خوردگی، ناهمسانگرد بودن این مواد و طراحی بهینه، نصب آسان و سریع، کارایی اجرایی خوب، انعطاف پذیری بیشتر در طراحی، هزینه کل کمتر (شامل زمان، مصالح و اجرا) نسبت به ورقهای فولادی، انجام تقویت در زمان استفاده از سازه، مورد توجه قرار گرفت. در این فصل به بررسی خواص کلی مواد مرکب پلیمری و همچنین کاربرد این مواد در ترمیم و تقویت سازه‌ها می‌پردازیم.

۱-۲- ساختار مصالح FRP

مواد FRP از دو جزء اساسی تشکیل می‌شوند؛ فایبر (الیاف) و رزین (ماده چسباننده). فایبرها که اصولاً

الاستیک، ترد و بسیار مقاوم هستند، جزء اصلی باربر در ماده FRP محسوب می‌شوند. بسته به نوع فایبر، قطر آن در محدوده ۵ تا ۲۵ میکرون می‌باشد [۱].

رزین اصولاً به عنوان یک محیط چسباننده عمل می‌کند، که فایبرها را در کنار یکدیگر نگاه می‌دارد. با این وجود، ماتریس‌های با مقاومت کم به صورت چشمگیر بر خواص مکانیکی کامپوزیت نظیر مدول الاستیسیته و مقاومت نهایی آن اثر نمی‌گذارند. ماتریس (رزین) را می‌توان از مخلوطهای ترموست و یا ترموپلاستیک انتخاب کرد. ماتریس‌های ترموست با اعمال حرارت سخت شده و دیگر به حالت مایع یا روان در نمی‌آیند؛ در حالیکه رزین‌های ترموپلاستیک را می‌توان با اعمال حرارت، مایع نموده و با اعمال برودت به حالت جامد درآورد. به عنوان رزین‌های ترموست می‌توان از پلی‌استر، وینیل‌استر و اپوکسی، و به عنوان رزین‌های ترموپلاستیک از پلی‌وینیل کلرید (PVC)، پلی‌اتیلن و پلی‌پروپیلن (PP)، نام برد [۲].

فایبر ممکن است از شیشه، کربن، آرامید و یا وینیلون باشد که در اینصورت محصولات کامپوزیت مربوطه به ترتیب به نامهای CFRP، GFRP، AFRP و VFRP شناخته می‌شود. در ادامه شرح مختصری از بعضی از فایبرهای متداول ارائه خواهد شد.

۱-۲-۱- الیاف شیشه

فایبرهای شیشه در چهار دسته طبقه‌بندی می‌شوند [۳]؛

۱ - E-Glass: متداول ترین الیاف شیشه در بازار با محتوای قلیایی کم، که در صنعت ساختمان به کار می‌رود، (با مدول الاستیسیته $E = 70 \text{ GPa}$ ، مقاومت نهایی $S_u = 1500 - 2500 \text{ MPa}$ ، و کرنش نهایی $e_u = 1.8\% - 3\%$).

۲ - Z-Glass: با مقاومت بالا در مقابل حمله قلیائیه‌ها، که در تولید بتن الیافی به کار گرفته می‌شود.

۳ - A-Glass: با مقادیر زیاد قلیایی که امروزه تقریباً از رده خارج شده است.

۴ - S-Glass: که در تکنولوژی هوا-فضا و تحقیقات فضایی به کار گرفته می‌شود و مقاومت و مدول

الاستیسیته بسیار بالایی دارد، ($S_u = 3900 \text{ MPa}$ و $E = 87 \text{ GPa}$).

۱-۲-۲- الیاف کربن

الیاف کربن در دو دسته طبقه‌بندی می‌شوند؛

۱- الیاف کربنی از نوع PAN در سه نوع مختلف هستند. تیپ I که تردترین آنها با بالاترین مدول الاستیسیته محسوب می‌شود. ($e_u = 0.5\%$ و $E = 380 \text{ GPa}$, $S_u = 2000 \text{ MPa}$). تیپ II که مقاوم‌ترین الیاف کربن است ($e_u = 1\%$ و $E = 240 \text{ GPa}$, $S_u = 2800 \text{ MPa}$)؛ و نهایتاً تیپ III که نرمترین نوع الیاف کربنی با مقاومتی بین تیپ I و II می‌باشد.

۲- الیاف با اساس قیری (Pitch-based) که اساساً از تقطیر زغال سنگ بدست می‌آیند. این الیاف از الیاف PAN ارزان‌تر بوده و مقاومت و مدول الاستیسیته کمتری نسبت به آنها دارند ($S_u = 765 - 2350 \text{ MPa}$, $E = 37.5 - 140 \text{ GPa}$, $e_u = 2.1\%$).

لازم به ذکر است که الیاف کربن مقاومت بسیار خوبی در مقابل محیط‌های قلیایی و اسیدی داشته و در شرایط سخت محیطی از نظر شیمیایی کاملاً پایدار هستند.

۱-۲-۳- الیاف آرامید

آرامید، یک کلمه اختصاری از آروماتیک پلی‌آمید است [۴]. آرامید اساساً الیاف ساخته دست بشر است که برای اولین بار توسط شرکت DuPont در آلمان تحت نام کولار (Kevlar) تولید شد. چهار نوع کولار وجود دارد که از بین آنها کولار ۴۹ برای مسلح کردن بتن، طراحی و تولید شده و مشخصات مکانیکی آن بدین قرار است: $e_u = 2.0\% - 2.7\%$ و $E = 120 \text{ GPa}$, $S_u = 2700 - 3500 \text{ MPa}$.

۱-۳- انواع محصولات FRP

۱- میله‌های کامپوزیتی: میله‌های ساخته شده از کامپوزیت‌های FRP هستند که جانشین میلگردهای فولادی در بتن آرمه خواهند شد. کاربرد این میله‌ها به دلیل عدم خوردگی، مساله کربناسیون و کلراسیون را

که از جمله مهم‌ترین عوامل مخرب در سازه‌های بتن آرمه هستند، به کلی حل خواهند نمود.

۲- شبکه‌های کامپوزیتی: شبکه‌های کامپوزیتی FRP (Grids) محصولاتی هستند که از برخورد میله‌های FRP در دو جهت و یا در سه جهت ایجاد می‌شوند. نمونه‌ای از این محصول، شبکه کامپوزیتی NEFMAC است که از فایبرهای کربن، شیشه یا آرامید و رزین وینیل استر تولید می‌شود و منجمله برای مسلح کردن بتن مناسب است.

۳- کابل، طناب و تاندن‌های پیش‌تنیدگی: محصولاتی شبیه میله‌های کامپوزیتی FRP، ولی به صورت انعطاف‌پذیر هستند، که در سازه‌های کابلی و بتن پیش‌تنیده در محیط‌های دریایی و خورنده کاربرد دارند. این محصولات در اجزاء پیش‌تنیده در مجاورت آب نیز بکار گرفته می‌شوند.

۴- ورقه‌های کامپوزیتی: ورقه‌های کامپوزیتی FRP (Sheets)، ورقه‌های با ضخامت چند میلیمتر از جنس FRP هستند. این ورقه‌ها با چسب‌های مستحکم و مناسب به سطح بتن چسبانده می‌شوند. ورقه‌های FRP پوشش مناسبی جهت ایزوله کردن سازه‌های آبی از محیط خورنده مجاور هستند. همچنین از ورقه‌های کامپوزیتی FRP جهت تعمیر و تقویت سازه‌های آسیب دیده (ناشی از زلزله و یا ناشی از خوردگی آب‌های یون‌دار) استفاده می‌شوند.

۵- پروفیل‌های ساختمانی: مصالح FRP همچنین در شکل پروفیل‌های ساختمانی به صورت I شکل، T شکل، نبشی و ناودانی به روش پالترژن تولید می‌شوند. چنین محصولاتی می‌توانند جایگزین بسیار مناسبی برای قطعات و سازه‌های فولادی در مجاورت آب تلقی شوند.

۴-۱- مشخصات اساسی محصولات کامپوزیتی FRP

۴-۱-۱- مقاومت در مقابل خوردگی

بدون شک یکی از برجسته‌ترین و اساسی‌ترین خواص محصولات کامپوزیتی FRP مقاومت آنها در مقابل خوردگی است. در حقیقت این خاصیت ماده FRP تنها دلیل نامزد کردن آنها به عنوان یک گزینه جانسازین برای اجزاء فولادی و نیز میلگردهای فولادی است. به خصوص در سازه‌های بندری، ساحلی و دریایی، مقاومت

خوب کامپوزیت FRP در مقابل خوردگی، سودمندترین مشخصه میلگردهای FRP است [۵].

۱-۴-۲- مقاومت

مصالح FRP معمولاً مقاومت کششی بسیار بالایی دارند، که از مقاومت کششی فولاد به مراتب بیشتر است. مقاومت کششی بالای میلگردهای FRP کاربرد آنها را برای سازه‌های بتن آرمه، خصوصاً برای سازه‌های پیش‌تنیده بسیار مناسب نموده است. مقاومت کششی مصالح FRP اساساً به مقاومت کششی، نسبت حجمی، اندازه و سطح مقطع فایبرهای بکار رفته در آنها بستگی دارد. مقاومت کششی محصولات FRP برای میله‌های با الیاف کربن ۱۱۰۰ تا ۲۲۰۰ MPa، برای میله‌های با الیاف شیشه ۹۰۰ تا ۱۱۰۰ MPa، و برای میله‌های الیاف آرامید ۱۳۵۰ تا ۱۶۵۰ MPa گزارش شده است [۶]. با این وجود، برای بعضی از این محصولات، حتی مقاومت‌های بالاتر از ۳۰۰۰ MPa نیز گزارش شده است. توجه شود که بطور کلی مقاومت فشاری میله‌های کامپوزیتی FRP از مقاومت کششی آنها کمتر است؛ به عنوان نمونه مقاومت فشاری محصولات ISOROD برابر ۶۰۰ MPa و مقاومت کششی آنها ۷۰۰ MPa است [۲].

۱-۴-۳- مدول الاستیسیته

مدول الاستیسیته محصولات FRP اکثراً در محدوده قابل قبولی قرار دارد؛ اگر چه اصولاً کمتر از مدول الاستیسیته فولاد است. مدول الاستیسیته ورقه‌های کامپوزیتی FRP ساخته شده از الیاف کربن، شیشه و آرامید به ترتیب در محدوده ۱۰۰ تا ۱۵۰ GPa، ۴۵ GPa و ۶۰ GPa گزارش شده است [۶].

۱-۴-۴- وزن مخصوص

وزن مخصوص محصولات کامپوزیتی FRP به مراتب کمتر از وزن مخصوص فولاد است؛ به عنوان نمونه وزن

مخصوص کامپوزیتهای CFRP یک سوم وزن مخصوص فولاد است. نسبت بالای مقاومت به وزن در کامپوزیتهای FRP از مزایای عمده آنها در کاربردهای آنها به عنوان مسلح کننده بتن محسوب می شود [۵].

۱-۴-۵- عایق بودن

مصالح FRP خاصیت عایق بودن بسیار عالی دارند. به بیان دیگر، این مواد از نظر مغناطیسی و الکتریکی خنثی بوده و عایق محسوب می شوند. بنابراین استفاده از بتن مسلح به میله های FRP در قسمتهایی از بیمارستان که نسبت به امواج مغناطیسی حساس هستند، و در مسیرهای هدایتی قطارهای شناور مغناطیسی [۷]، و همچنین در باند فرودگاهها و مراکز رادار بسیار سودمند خواهد بود.

۱-۴-۶- خستگی

خستگی خاصیتی است که در بسیاری از مصالح ساختمانی وجود داشته و در نظر گرفتن آن ممکن است به شکست غیر منتظره، خصوصاً در اجزایی که در معرض سطوح بالایی از بارها و تنش های تناوبی قرار دارند، منجر شود. در مقایسه با فولاد، رفتار مصالح FRP در پدیده خستگی بسیار عالی است؛ به عنوان نمونه برای تنش های کمتر از یک دوم مقاومت نهایی، مواد FRP در اثر خستگی گسیخته نمی شوند [۸].

۱-۴-۷- خزش

پدیده گسیختگی ناشی از خزش اساساً در تمام مصالح ساختمانی وجود دارد؛ با این وجود چنانچه کرنش ناشی از خزش جزء کوچکی از کرنش الاستیک باشد، عملاً مشکلی بوجود نمی آید. در مجموع، رفتار خزشی کامپوزیتها بسیار خوب است؛ به بیان دیگر، اکثر کامپوزیتهای در دسترس، دچار خزش نمی شوند [۹].

۱-۴-۸- چسبندگی با بتن

خصوصیت چسبندگی، برای هر ماده‌ای که به عنوان مسلح کننده بتن بکار رود، بسیار مهم تلقی می شود. در مورد میله های کامپوزیتی FRP، اگر چه در بررسی بسیار اولیه، مقاومت چسبندگی ضعیفی برای کامپوزیت‌های از الیاف شیشه گزارش شده بود، تحقیقات اخیر در دنیا مقاومت چسبندگی خوب و قابل قبولی را برای ورقه های کامپوزیتی FRP گزارش می کند.

۱-۴-۹- خم شدن

چنانچه کامپوزیت‌های FRP در بتن مسلح بکار گرفته شوند، به جهت مهار میلگردهای طولی، میلگردهای عرضی و تنگ‌ها، لازم است در انتها خم شوند. با این وجود عمل خم کردن میله‌های FRP بسیار دشوارتر از خم کردن میلگردهای فولادی بوده و در حال حاضر برای مصالح موجود FRP، نمی‌توان خم کردن را در کارگاه انجام داد. اگر چه در صورت لزوم، می‌توان خم میله‌های کامپوزیتی FRP را با سفارش به تولید کننده در کارگاه انجام داد.

۱-۴-۱۰- انبساط حرارتی

خصوصیات انبساط حرارتی فولاد و بتن بسیار به هم نزدیک هستند؛ ضریب انبساط حرارتی این دو ماده به ترتیب: $a_{steel} = 12 \times 10^{-6} (1/^\circ C)$ و $a_{con.} = 10 \times 10^{-6} (1/^\circ C)$ می‌باشد. ضریب انبساط حرارتی FRP اغلب از بتن متفاوت است. به طور خلاصه ضریب انبساط حرارتی مصالح FRP با الیاف کربن و شیشه به ترتیب برابر با $a_{CFRP} = (0.6 - 1.0) \times 10^{-6} (1/^\circ C)$ و $a_{GFRP} = (9 - 10) \times 10^{-6} (1/^\circ C)$ می‌باشد. بدترین حالت مربوط به آرامید است که ضریب انبساط حرارتی آن منفی بوده و برابر با $a_{AFRP} = [(-6) - (-2)] \times 10^{-6} (1/^\circ C)$ می‌باشد. [۱۰]

۱-۵- استفاده از مواد FRP به عنوان مسلح کننده خارجی در سازه‌ها

به دنبال فرسوده شدن سازه‌های زیربنایی و نیاز به تقویت سازه‌ها برای برآورده کردن شرایط سخت‌گیرانه طراحی، طی دو دهه اخیر تأکید فراوانی بر روی تعمیر و مقاوم سازی سازه‌ها در سراسر جهان، صورت گرفته است. از طرفی، بهسازی لرزه‌ای سازه‌ها به‌خصوص در مناطق زلزله خیز، اهمیت فراوانی یافته است. در این میان تکنیک‌های استفاده از مواد مرکب FRP به‌عنوان مسلح کننده خارجی به دلیل خصوصیات منحصر به فرد آن، از جمله مقاومت بالا، سبکی، مقاومت شیمیایی و سهولت اجرا، در مقاوم سازی و احیاء سازه‌ها اهمیت ویژه‌ای پیدا کرده‌اند. از طرف دیگر، این تکنیک‌ها به دلیل اجرای سریع و هزینه‌های کم جذابیت ویژه‌ای یافته‌اند.

مواد مرکب FRP در ابتدا به‌عنوان مواد مقاوم کننده خمشی برای پل‌های بتن‌آرمه و همچنین به‌عنوان محصور کننده در ستون‌های بتن‌آرمه مورد استفاده قرار می‌گرفتند؛ اما به دنبال تلاش‌های تحقیقاتی اولیه، از اواسط دهه ۱۹۸۰ توسعه بسیار زیادی در زمینه استفاده از مواد FRP در مقاوم‌سازی سازه‌های مختلف مشاهده می‌شود؛ به طوری که دامنه کاربردهای آن به سازه‌هایی با مصالح بنایی، چوبی و حتی فلزی نیز گسترش یافته است. تعداد موارد کاربرد مواد FRP در مقاوم سازی، تعمیر و یا بهسازی سازه‌ها از چند مورد در ۱۰ سال پیش، به هزاران مورد در حال حاضر رسیده است. اجزاء سازه‌ای مختلفی شامل تیرها، دال‌ها، ستون‌ها، دیوارهای برشی، اتصالات، دودکش‌ها، طاق‌ها، گنبد‌ها و خرپاها تاکنون توسط مواد FRP مقاوم شده‌اند.

۱-۵-۱- مقاوم سازی سازه‌های بتن آرمه با مواد FRP

مواد مرکب FRP، دامنه وسیعی از کاربردها را برای مقاوم سازی سازه‌های بتن‌آرمه در مواردی که تکنیک‌های مرسوم مقاوم سازی ممکن است مسئله ساز باشند، به خود اختصاص داده‌اند. برای نمونه، یکی از معمول‌ترین تکنیک‌ها برای بهسازی اجزاء بتن آرمه، استفاده از ورق‌های فولادی است که از بیرون به این اجزاء چسبانده می‌شود. این روش، روشی ساده، مقرون به صرفه و کارا است؛ اما از جهات زیر مسئله ساز است: ۱- زوال چسبندگی بین فولاد و بتن که از خوردگی فولاد ناشی می‌شود.

۲- مشکلات ساخت صفحات فولادی سنگین در کارگاه ساختمان. ۳- نیاز به نصب داربست.

۴- محدودیت طول در انتقال صفحات فولادی به کارگاه ساخت (در مورد مقاوم سازی خمشی

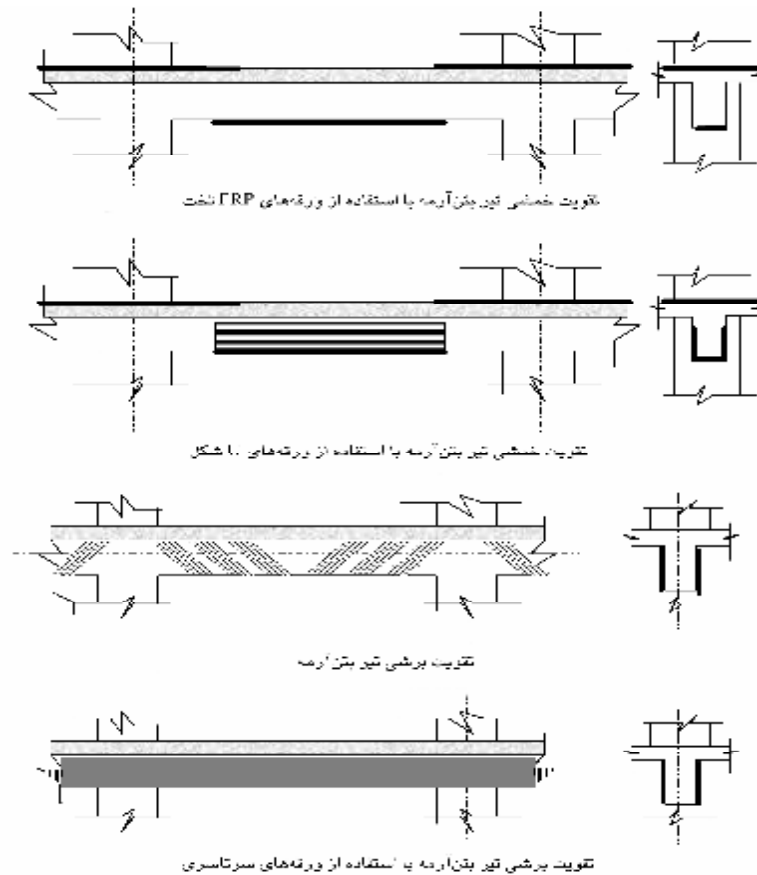
اجزاء بلند).

نوارها یا صفحات می‌توانند جایگزینی برای صفحات فولادی باشند. مواد FRP برخلاف فولاد، تحت تأثیر زوال الکتروشیمیایی قرار نمی‌گیرند و می‌توانند در مقابل خوردگی اسیدها، بازها و نمک‌ها و مواد مهاجم مشابه در دامنه وسیعی از دما مقاومت کنند. در نتیجه نیاز به سیستم‌های حفاظت از خوردگی نمی‌باشد و آماده‌کردن سطوح اعضاء قبل از چسباندن صفحات FRP و نگهداری از آنها بعد از نصب، از صفحات فولادی آسان‌تر است. علاوه بر این، الیاف مسلح‌کننده در FRP می‌توانند در موضع معین و در نسبت حجمی و جهت خاصی درون ماتریس قرارگیرند تا بیش‌ترین کارایی به‌دست آید. مواد حاصله تنها با درصدی از وزن فولاد، مقاومت و سختی بالایی در جهت الیاف دارند. آنها همچنین حمل و نقل آسان‌تری داشته، نیازمند داریست کمتری برای نصب می‌باشند، و می‌توانند برای مکان‌هایی که دارای دسترسی محدود هستند، مورد استفاده قرار گیرند؛ و پس از نصب، بار اضافی قابل توجهی را به سازه تحمیل نمی‌کنند.

روش مرسوم دیگر در مقاوم سازی اعضای بتن‌آرمه، استفاده از پوشش‌هایی از نوع بتن‌آرمه، بتن پاشیدنی و یا فولاد می‌باشد. این روش تا جایی که مربوط به مقاومت، سختی و شکل پذیری می‌شود، کاملاً مؤثر است؛ اما باعث افزایش ابعاد مقاطع و بار مرده سازه می‌شود. همچنین این شیوه نیازمند عملیات پر دردسر و تخلیه ساکنین است و به صورت بالقوه باعث افزایش نامطلوب سختی اعضای بتن‌آرمه می‌شود. به‌عنوان یک جایگزین، صفحات FRP می‌توانند به دور اجزاء بتن‌آرمه پیچیده شوند و افزایش قابل توجه مقاومت و شکل پذیری را به دنبال داشته باشند؛ بدون آن‌که تغییر زیادی در سختی ایجاد نمایند. یک نکته مهم در ارتباط با مقاوم سازی اعضا با استفاده خارجی از FRP آن است که باید درجه مقاوم سازی (نسبت ظرفیت نهایی عضو مقاوم‌شده به ظرفیت نهایی عضو مقاوم نشده) را محدود کنیم تا حداقل سطح ایمنی در حوادثی مانند آتش سوزی که منجر به از دست رفتن کارایی FRP می‌شوند، حفظ گردد.

امروزه مواد کامپوزیتی FRP به وفور جهت تقویت خمشی و برشی تیرهای بتن آرمه به کار می‌روند که نمونه‌ای از آن در شکل ۱ نشان داده شده است. در این شکل ملاحظه می‌شود که با متصل کردن صفحات FRP به وجه پایینی تیر ظرفیت خمشی مثبت و با متصل کردن آن به وجه بالایی تیر ظرفیت خمشی منفی حاصل می‌شود.

همچنین می‌توان با اتصال صفحات FRP به دو وجه کناری تیر، ظرفیت برشی مناسبی فراهم نمود.

شکل ۱- نمونه‌هایی از تقویت خمشی و برشی تیر بتن آرمه با ورقه‌های FRP

در شکست تیرهای بتن آرمه تقویت شده با صفحات FRP مکانیزم‌های مختلف شکست، از جمله گسیختگی صفحات FRP، خرد شدگی بتن، شکست برشی بتن و ترک خوردگی در محل اتصال چسب با بتن، گزارش شده است. همچنین نشان داده شده است که نوع FRP، ضخامت و طول آن باعث ایجاد انواع مختلفی از شکست نرم یا ترد می‌شود. بخصوص خواص مکانیکی ناحیه اتصال FRP و بتن از اهمیت خاصی برخوردار است. در این میان جدا شدن صفحات FRP از بتن مسأله کاملاً حائز اهمیت است و امروزه توجه زیادی را در دنیا به خود جلب می‌نماید. در این ارتباط به نظر می‌رسد که استفاده از تقویت‌کننده‌های خارجی حتی به میزان کم، می‌تواند ایمنی قابل ملاحظه‌ای در برابر جدا شدن صفحات FRP از بتن، و نیز شکست‌های برشی ترد فراهم

آورد.

از طرفی مواد کامپوزیتی FRP به وفور جهت تقویت خمشی و فشاری و نیز افزایش شکل پذیری ستون‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند. در همین ارتباط محصور شدگی بتن مهم‌ترین خصوصیتی است که می‌توان آن را با چسباندن این مواد در اطراف ستون‌ها فراهم نمود. از طرفی استفاده از مواد کامپوزیتی FRP برای افزایش شکل پذیری اتصالات و رفتار مناسب‌تر آن در زلزله نیز بسیار مطلوب خواهد بود.

۶-۱ - خلاصه و نتیجه گیری

خوردگی اعضاء سازه‌ای بتنی که به صورت متداول با میلگردهای فولادی مسلح شده باشند، در محیط‌های خشن و خورنده یک معضل جدی محسوب می‌شود. این مساله برای اعضاء بتنی سازه‌ای در مجاورت آب و به خصوص در محیط‌های دریایی و ساحلی که در معرض عوامل نمکی و قلیایی، آب در تماس با خاک، هوا و آب‌های زیرزمینی قرار دارند، بسیار جدی‌تر خواهد بود. این مساله هر ساله میلیون‌ها دلار خسارت را سراسر دنیا به بار می‌آورد. اگر چه تا کنون روش‌های مختلفی نظیر حفاظت کاتدی و یا پوشش قطعات فولادی و میلگردها با اپوکسی جهت فائق آمدن بر این مشکل به کار گرفته شده است، به نظر می‌رسد که جانشینی کامل قطعات فولادی و میلگردهای فولادی با یک ماده مقاوم در مقابل خوردگی، یک راه حل بسیار اساسی و بدیع، در حذف کامل خوردگی اجزاء فولادی به شمار آید.

محصولات کامپوزیتی FRP با مقاومت بسیار عالی، در مقابل خوردگی در محیط‌های خشن و خورنده، توجه بسیاری از محققین و مهندسين در سراسر دنیا را به عنوان یک جانشین مناسب قطعات فولادی و میلگردهای فولادی در سازه‌های مجاور آب به خود جلب نموده است. اگر چه مزیت اصلی محصولات FRP مقاومت آنها در مقابل خوردگی است، خواص دیگری از آنها، نظیر مقاومت کششی بالا، مدول الاستیسیته قابل قبول، وزن کم، مقاومت خوب در مقابل خستگی و خزش، خاصیت عایق بودن و چسبندگی خوب با بتن و نیز دوام بسیار خوب از اهمیت بالایی برخوردار بوده و بر جاذبه آنها افزوده است. با این وجود بعضی از اشکالات و معایب این ماده نظیر مشکلات مربوط به خم کردن میله‌های FRP در محل آرماتوربندی، تفاوت خواص حرارتی آنها با بتن و

نیز رفتار الاستیک خطی آنها تا لحظه شکست را نباید از نظر دور داشت. در مجموع، توجه بیشتر به کاربرد محصولات کامپوزیتی FRP در سازه‌های بتنی که در محیط‌های خشن و خورنده ساخته می‌شوند، نظیر سازه‌های آبی، ساحلی و دریایی، مشخصاً از آسیب‌های زودرس و ناخواسته و شکست سازه‌های بتنی مسلح در اثر خوردگی میلگردها جلوگیری خواهد نمود.

فصل دوم

بررسی مودهای رایج خرابی و روشهای ترمیم آنها و مروری بر مطالعات

آزمایشگاهی اتصالات تقویت شده با FRP

۲-۱- مقدمه

فرو ریزش ساختمان ها و پل ها و صدمات شدید وارد بر بسیاری از آنها در زلزله های اخیر ضرورت بهسازی لرزه ای ساختمان های غیرمقاوم را به خوبی آشکار نمود. در این بین پتانسیل آسیب پذیری اتصالات بتن مسلح در زمان وقوع زلزله، که دارای نقشی کلیدی در باربری ثقلی و جانبی قاب های بتنی هستند، بسیار بالا می باشد. به همین دلیل مقاوم سازی این اجزا یکی از کارآمدترین رویکردها در بهسازی لرزه ای یک سازه به شمار می آید. در این راستا پروژه های بسیاری در سراسر دنیا با هدف مقاوم سازی اتصالات پل ها و ساختمان ها به وسیله مصالح جدید و کارآمد FRP، با پشتوانه تحقیقات علمی در دانشگاه ها، در حال انجام است. تحقیقاتی که در این زمینه تاکنون انجام شده را می توان به صورت زیر طبقه بندی کرد:

- مطالعات آزمایشگاهی با بارگذاری شبه استاتیکی روی اتصالات تیر به ستون پلها . [۱۱-۱۲]

- بررسی اتصالات قابهای معمولی ساختمانها [۱۳-۱۴] و همچنین کل قاب ساختمانی [۱۵]

- تستهایی بر روی اتصالات با میلگرد نا کارآمد تحت بارگذاری سیکلی [۱۶]

- تستهایی روی نمونه های بازسازی و ترمیم شده [۱۷]

- بررسی ظرفیت برشی مقطع T شکل [۱۸].

در آمریکا اکثر صدمات و خرابی های قابل مشاهده در اتصالات مربوط به ساختمانهایی است که پیش از زلزله San Fernando، ۱۹۷۱ ساخته شده بودند، دلیل این کاستی ها، طراحی این سازه ها با استفاده از آیین نامه های قدیمی است.

در کل می توان گفت سازه هایی که بر اساس ضوابط آیین نامه های جدید طرح گشته اند در زلزله های اخیر رفتار مناسبی از خود به نمایش گذاشته اند و این در حالی است که اکثر سازه هایی که با آیین نامه های قدیمی طرح گشته اند جوابگوی نیاز آیین نامه های امروز نیستند. لذا مسئله مقاوم سازی ساختمان بخصوص اتصالات بتنی یکی از مهمترین دغدغه ها در کشورهایی چون ژاپن و آمریکا می باشد و باقی کشورهای زلزله خیز نیز از این قاعده مستثنی نیستند.

زمانی که یک اتصال تحت اثر بارهای لرزه ای قرار می گیرد، قابلیت جذب انرژی، بسیار پراهمیت تر از توان باربری و مقاومت آن می باشد. در ابتدای دهه ۹۰ روش اضافه کردن پوشش بتن مسلح در اطراف ستون موجود و یا اضافه نمودن غلاف فولادی به دور ستون با تزریق دوغاب برای پرکردن فضای خالی باقی مانده، راه های رایج و متداول مقاوم سازی اتصالات کم توان بتنی بودند. پوشاندن ستون با غلاف فولادی به علت عدم افزایش ابعاد ستون و اشغال فضای کمتر و همچنین عدم افزایش وزن سازه، نسبت به روش دیگر از مقبولیت بیشتری برخوردار بود. اگرچه این روش نیز به لحاظ اجرا دچار مسائل و مشکلاتی بود، مثلاً غلاف فولادی علاوه بر مشکلات نصب به علت وزن بالای آن، در مقابل محیط های خورنده دارای ضعف می باشند. علاوه بر این مقاوم سازی ستونهای بتنی با استفاده از فولاد و بتن منجر به افزایش قابل توجه سختی ستون می گردد که خود باعث افزایش بار لرزه ای وارد بر سازه و اتصالات آن خواهد شد.

در اواسط دهه ۱۹۸۰، Leatsmata و همکاران (۱۹۸۷، ۱۹۸۸) برای اولین بار پیشنهاد استفاده از FRP، به عنوان مصالحی جدید برای مقاوم سازی لرزه ای ستون های بتنی موجود را مطرح نمودند. برای این منظور ۵ نمونه ستون با مقطع دایره ای و ۱۰ نمونه ستون مربعی را در دو حالت ساخته و مقاوم سازی شده به وسیله FRP تحت ترکیب بار محوری و جانبی رفت و برگشت تست نمودند.

پس از Matsuda و همکاران (۱۹۹۰) دو فلسفه برای مقاوم سازی ستون های بتنی پل ها، با استفاده از FRP، مطرح نمودند که عبارتند از الف) مقاوم سازی با هدف افزایش مقاومت. ب) مقاوم سازی با هدف بهبود شکل پذیری.

در روش اول الیاف اصلی لایه FRP در راستای طولی عضو قرار می گیرند و با چسبانده شدن آنها به عضو میزان مقاومت خمشی ستون افزایش می یابد اما در روش دوم الیاف اصلی در راستای محیطی، پیرامون ستون پیچانده شده و به علت افزایش محصوریت (confinement) بتن ستون، شکل پذیری عضو افزایش می یابد.

هر دو روش می توانند بر میزان قابلیت جذب انرژی عضو بیفزایند [۱۷].

اکثر مطالعات بعدی با هدف افزایش شکل پذیری ستون، با چسباندن الیاف در راستای محیطی، انجام پذیرفت، با این حال زمانی که مقدار آرماتور طولی مقطع برای مقابله با لنگرهای وارده کمتر از مقدار مورد نیاز باشد، استفاده از الیاف در راستای طولی نیز به عنوان یکی از گزینه های کارآمد مطرح می گردد. مسئله مهمی که لازم است در روش افزایش مقاومت خمشی نواحی انتهایی ستون با استفاده از الیاف طولی مد نظر قرار گیرد، مهار مناسب انتهای نوارها یا صفحات FRP است که عمدتاً به دلیل وجود تیرهای متقاطع با ستون، ایجاد مهار، با ادامه دادن این نوارها تا فاصله بیشتری نسبت به نقطه لنگر بیشینه، امکان پذیر نبوده و لازم است از روش های دیگری برای مهار این الیاف در دو انتها، بهره گرفته شود.

به عنوان مثال موفق در مقاوم سازی ستون های ساختمانی بتنی با استفاده از FRP می توان از بهسازی ساختمان یک هتل هفت طبقه در لس آنجلس نام برد که ستون های آن به علت وقوع زلزله ۷،۵ ریشتری در Landers در سال ۱۹۹۲ دچار آسیب هایی مانند ایجاد ترک های قطری شدند. برای مقاوم سازی و ترمیم ستون های این ساختمان از GFRP استفاده شد و عملیات اجرایی آن چند هفته قبل از وقوع زلزله Northridge در سال ۱۹۹۴ به اتمام رسید. این ساختمان توانست بدون وارد آمدن خسارت، این زلزله را پشت سر گذارد [۱۷].

۲-۲- مودهای رایج خرابی ستون های بتنی در زمان وقوع زلزله

در زمان زلزله، ستون های ساختمان ها و پل ها، علاوه بر تحمل بار محوری، تحت بار جانبی رفت و برگشت قرار می گیرد. خرابی در این اعضا می تواند ناشی از ضعف برشی، ضعف در مقاومت خمشی و یا شکل پذیری عضو باشد.

Seibel و همکاران (۱۹۹۶) مودهای خرابی زیر را در ستون های بتن مسلح باز شناسی نموده اند [۱۹].

الف) خرابی برشی

ب) ضعف محصوریت در محل وقوع مفصل پلاستیک